

ρες τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔρωτος διετηρήθησαν διακαεῖς ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Καρυατῶν. Μετὰ συγκινήσεως δὲ καρδίας παρακολουθοῦσι πάντοτε τὰς διαφοροὺς φάσεις τῆς Ἑλλάδος. Ὅτε δὲ τῷ 1886 ἔμαθον ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ὁ περὶ τῶν ὄλων ἀγῶν τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἐπικείμενος, πρόθυμοι ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν τὸν ὀβολὸν τῶν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν τῆς Ἑλλάδος. (Βλπ. Ἐκδόσεις Ἀθηνῶν, 26 Ἀπριλ. 1886, ἀριθ. 1414, σελ. 2.) Τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν, καίτοι εὐτελές, ἦτο ὅμως μεγάλης ἀξίας, διότι προήρχετο ἐκ συμπαχοῦσιν καρδιῶν καὶ ἐξήρχετο ἐκ πενιχρῶν βαλαντίων. Οἱ Ἕλληνες οὗτοι ἠθέλησαν νὰ τελέσουν καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν τοῖς ἑλληνοτουρκικοῖς μεθορίοις πεσόντων Ἑλλήνων, κατὰ τὰς συμπλοκάς τοῦ μηνὸς Μαΐου 1886, ἀλλ' ὁ ἱερεὺς τῶν δὲν τοῖς τὸ ἐπέτρεψεν.

Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ ἱερεῖς, — καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ ἀποικία, διότι ὁ ἱερεὺς εἶναι πάντοτε κύριος τῆς συνειδήσεως τῶν ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων — πρὶν ἢ ἀρχίσωσι νὰ ἐκπαιδεύωνται ἐν τῇ Προπαγάνδᾳ τῆς Ῥώμης. Ἀφ' οὗτος ὅμως νέοι Καρυᾶται ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην ἵνα ποιήσωνται ἐκεῖ τὰς ἱερτικὰς σπουδὰς τῶν, ἔκτοτε ἡ ἑλληνικὴ παράδοσις καὶ θρησκεία ἤρχισε νὰ ἐκλείπη ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ταύτης ἀποικίας. Πᾶν ἑλληνικὸν φρόνημα καὶ αἴσθημα ἐξαιλεῖται, καὶ ἡ ἑλληνικωτάτη αὐτὴ ἀποικία, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὴν τύχην ἄλλων τοιούτων ἀποικιῶν, ἐγκατασταθειῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς διάφορα μέρη τῆς Κάτω Ἰταλίας καὶ ἐν Σικελίᾳ.

(Ἐπεταί συνέχεια)

N. B. ΦΑΡΔΥΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἡ ὑποκρισία εἶνε προσωπεῖον παραμορφοῦν, ὅχι πέπλος ἀποκρύπτων.

Ἡ ἀληθὴς τόλμη δὲν ἐπιζητεῖ, ἀλλ' ἀντιμετωπίζει τὸν κίνδυνον.

Χάρις εἶνε ἡ τοῦ κάλλους φιλαρέσκεια.

Τοὺς ἀνθρώπους καθιστᾷ δυστυχεῖς αὐτὴ ἡ δίψα τῆς εὐτυχίας.

Δύο γυναῖκες εἶνε φίλαι ἐφ' ὅσον δὲν συμφωνοῦσι περὶ τῆς ἀξίας ἐνὸς ἀνδρός.

Ἡ γυνὴ κολακεύεται μᾶλλον ἐκ κακολογίας

κατ' ἀντιζήλου ἢ ἐκ μακρᾶς προσλαλιᾶς πρὸς ἴδιον αὐτῆς ἔπαινον.

Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ ἄκανθαὶ εὐκόλως προσκολλῶνται καὶ δὲν ἀπαλλάσσεται τις αὐτῶν ἄνευ ἀμυχῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἦπερ τοὺς 150 Ἀμερικανοὶ ἐν Βερολίῳ σπουδάζουσιν ἀποκλειστικῶς μουσικὴν. Ἀμερικανικὴ δὲ ἐφημερὶς δημοσιεύει τακτικῶς σημείωσιν τῶν βαθμῶν, οὓς λαμβάνουσι, τῆς πορείας τῶν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἠθέλησε νὰ ἀσφαλίσῃ ἐσχάτως τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρίαν «Ὁ Φοῖνιξ», ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασίν του, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ἀσφάλεια μοναρχῶν συνεπάγεται πολλοὺς κινδύνους. Ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἀπετάθη πρὸ τινος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ εἰς ἀγγλικὰς ἑταιρείας. Ἐλαβε δ' ὁμοίαν ἀπάντησιν.

Καθὰ κοινῶς δοξάζεται, ἡ ὑπαρξὶς δασῶν αὐξάνει τὰς βροχὰς, ἡ καταστροφὴ δ' αὐτῶν τὰς ἐλαττώνει. Τοῦτο ἤδη διαμφοσθητὴ ὁ κ. Γκάνεττ, στηριζόμενος ἐπὶ ἰδίων παρατηρήσεων ἐν διαφόροις ζώναις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἦτοι ἐν ταῖς ζώναις τῶν λειμῶνων, ὅπου μεγάλα ἀναδάσωσης ἐγένοντο ἐσχάτως, καὶ ἐν Ὄχιῳ ὅπου τὸναντίον ἐνηργήθησαν ὑλοτομίαι εἰς διαστάσεις μεγίστας. Τὰ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ κ. Γκάνεττ πορίσματα συνοψίζονται εἰς τοῦτο : ἡ ἀναδάσωσις καὶ ἡ ὑλοτομία οὐδεμίαν ἀσκούσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πολυομβρίας ἢ τῆς ἀνομβρίας ἐν τινὶ χώρᾳ.

Ἐν Τιλβούργῳ τῆς Ὀλλανδίας ἐγένετο δηλητηρίασις ἐνδεκαετοῦς παιδὸς διὰ τῶν δηλητηριωδῶν οὐσιῶν, τῶν εὐρισκομένων ἐν τοῖς πρασίνοις χειροκτίσις ἄτινα ἔφερε. Τὸ παιδίον φέρον τὰ χειρόκτια ταῦτα ὠλίσθησε κατ' ὁδόν, καταπεσὸν δὲ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ἐμωλωπίσθη σοβαρῶς. Μετ' ὀλίγον ἡ χεὶρ καὶ ὁ βραχίον ἐξωδήθησαν καὶ παρὰ τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῷ ἐπιμελῆ ἱατρικὴν συνδρομὴν, ὁ παῖς ἐξέπνευσε μετὰ δύο ἡμέρας.

Ἐν ὀλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουσιν 1,000,000 τυφλῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι τυφλοὶ 32,000, ἐξ ὧν 2,500 παιδία. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων 800 φοιτῶσιν εἰς τὰ εἰδικῶς διὰ τοὺς τυφλοὺς προωρισμένα σχολεῖα. Οἱ πλείοτεροι τυφλοὶ σχετικῶς ὑπάρχουσιν ἐν Καίρῳ

Ὅρισμός.

Σ τ ἔ μ μ α. Χρυσοὺς στέφανος κεκοσμημένος διὰ πολυτίμων λίθων, ὅστις προσαρμόζεται ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων δι' ἰσχυρῶν ἀκανθῶν δὲν φαίνονται ὅμως ἢ μόνον οἱ πολῦτιμοι λίθοι.